

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:		Felételő szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Kéziratokat nem adunk vissza.
Egész évre	8 K	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKÁNYI ERNŐ.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: B. A. K. a ny. I. Erő könyvkereskedésben Alsórendva.
Fél évre	4 -	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		A nyitási sora egy korona.
Negyed évre	2 -			
Egyes szám ára 20 fillér.				

A küldöttség — várjon.

Alsórendva, 1910. július 30.

Természetesen megint a vasutról írunk. Arról a vasutról, amelyet már több mint egy évtizede nehezen várunk, de nemcsak mi, hanem Nagykanizsától Alsórendváig egy gazdasági fejlődésre nagyon is hivatott nagy vidék, az a vasut azonban még csak a jövő zenéje, annyira a jövő zenéje, hogy jelenleg még lehetetlen dolog megállapítani az építés megkezdésének idejét.

Múlt számunkban azt írunk, hogy a nagykanizsa—alsórendvai vasutvonalon építést nem lehet megkezdni, mivel a képviselőház elé múlt héten benyújtott 22 vicinális javaslat között nem volt ott a miénk és így újabb egy esztendő — vagy az Isten tudja hányat — késik ez a jobb sorsra érdemes vasuti tervezet. Az ilyen módra elődázott terv vizsgálatán sorsa nagy elkeseredést szült különböző a letenyei érdekeltek körében, akik nyomban mozgalmat indítottak, hogy az érdeket védekezőről küldöttség keresse föl Hieronymy Károly minisztert és kérje a vicinális sürgősebb elintézését. A küldöttség vezetésére a letenyei képviselőt kérték fel, aki elfogadta ugyan a megbízatást, de sajnálattal tudatta, hogy a küldöttség csak az ősszel indulhat utnak azon egyszerű oknál fogva, mert a képviselőház még a nyári szünet előtt — ami úgy megkészt — fontos javaslatokat akar elintézni és így a kormány tagjai nem igen

érnek rá arra, hogy küldöttségeket fogadjanak. A küldöttség tehát — várjon.
 Ez az egyik oldala az éremnek. Van egy másik is.

A másik oldalon úgy fest a dolog, hogy — amint biztos forrásból sikerült megtudnunk, a kormány külön-külön nem támogatja a nagykanizsa—alsórendvai és az alsórendva—regedei vasutterveket. A kormánynak az a véleménye, hogy ezt a mindmáig külön kezelt két vasuti tervet össze kell vonni, képletesen szólva: össze kell házítani olyanformán, hogy a további munkálatok már a nagykanizsa—alsórendva—regedei vonalra eszközöltesse. Ha ez sikerülni fog, akkor e két vonal megszünik külön álló lenni s építésük is egy időben fog történni.

Ezek kivétel azonban sem a kormánytól, sem tőlünk nem függ, hanem attól a kérdéstől, hogy vajjon mit szólnak mindazekhez a vállalkozók. Ha a két vonal vállalkozója, Weszely Tibor és Barthalos István társakká lennének és vállalkoznának arra, hogy közösen, együtt építik meg a nagykanizsa—regedei vasutat, úgy a kormányt semmi sem gátolná abban, hogy az építés megkezdésébe belevágását adja és a munkálatokat anyagi erejével támogatassa; de a két vállalkozó — úgy tudjuk — nem hajlandó egymással közösségre lépni és mivel talán anyagi okok miatt egyikük sem hajlandó az egész vonal kitépítésére vállalkozni, bármely percben készek lemondani

az építésről egy harmadik személy javára, aki mindkét vonal megépítésére vállalkozik.

Tévedés az, hogy a képviselőház elé benyújtott 22 vicinális javaslat között volt az alsórendva—regedei vasuté is, s még nagyobb tévedés az, hogy ennek a vasutnak az építését már a jövő tavasszal megkezdik. A fenti okok miatt ez a vonal éppen olyan bánásmódban részesül a kormány részéről, mint a másik, tehát amíg nem akad egy olyan valaki, aki a kormány óhaját szerint lesz hajlandó vállalkozni a vonal kitépítésére, addig megkezdett munkáról beszélni igen korai dolog.

Ez tehát az érem másik oldala. És hiába való addig minden sópánkodás, meg deputációzás: az építés megkezdése egyelőre még a jövő titka. Ennél fontosabb és előbbre való kérdés az, hogy ki lesz az új vállalkozó, — s mig ez el nem dől, addig legokosabb dolog tőlünk az lesz, hogy a deputációval együtt mi is — várjunk, legalább addig, amíg a kormány vasut-építő Messiasa el nem érkezik.

Egyről-másról.

Világos eszű, tisztalelkű, nyájas magyar felebarátom, kiáltás el magadat jó szokásod szerint: mégis huncut a német! Mit nem forgat megint örökösén kalkuláló fejében? Uj adót tervez a szomszéd, aki németnek ugyan német, hanem azért mégis csak in-

Kaland.

Kint vagyok a mezőn, a mező közepén,
 Falut avagy várost sehol sem látok én;
 Pedig hát jó lenne, ha így is akadna,
 Bősz felhő tár feicim, szelvéssen nagyvala.

Amerről ellátok: a dalos madarak
 Fédve a virátot, fészékbe tartanak;
 Ballagok s a vihar csak egyre közeleg,
 A felhő szatója a föld is megremege.

Sütéttel mindjában, pedig nem alkonul,
 Korítottam a határ nehezebb ködbe föl;
 Amott egy árva tölgy, megajlik a galja,
 Közéleg bösz vihar bökötka fogadja.

Mondhatok, hogy semmi sem kedvez énekem,
 Nincs menhely és hozza terhenet csepem;
 Lelkemen bú, bánat, kezembem kofferom,
 Tegnapról még vizes kabát a vállamon.

Rémek egy mulatság, mondhatom telmekre,
 Két választás van csak: melyik lesz kedvemre?
 Fa alatt kiáltás eseltek villámra,
 Petence löherben? Megérk a gazdája...

Megszűzodom inkább petence aljába,
 A villám véresebb, mint emek gazdája, —
 Őda hullottam hát szépen megkapva,
 Úgy ozezem: a határi a vihar hogy dúlja.

Adlak-adjak néztem lapva, merengve,
 Míg cdes álom nem jött a két szememre;
 Hanem hát mondhatok, szép sora ébredtem:
 Kákától s kofferom nem volt már mellettem.

Melegen süttöt a nyári nap fölöttem,
 Mily kedves! Terhenet más vizi helyettem!
 Hogy a fene járjon bestia lelkével:
 Miert nem inkább lelkeim bí-bá-jopta el?!

(Szepietnek)

HJ. REVERENCSCI ISTVAN

Kitárt ablakok.

I.

Férjhez adták. Az anyja, mikor megigazitotta fején a mirtuszkoszort, göröcs sírásra fakadt. A kis fehér lényzombában mindenki sít, a rokonság asszonyai vörösré dörzöskét finom batizet kendőkkel a szemekét s ebben a kétségbeesett környezetben a kis fehérarcu menyasszony úgy állt ott, mint egy mosolygó mártír.

A kis Tarpatyaki Emmát eladták. Egy kész halottnak eladták, egy beteg embernek egy múmiának, Korponay Lázárnak. De fogatni voltak ennek a múmiának, sürgő-fürgő cseledege és kezezer lánca tisztemen földje.

Mikor Korponay Lázár és imáron Korponayné Tarpatyaki Emma a templomból négyes fogaton berobogtak a Tarpatyaki-kuria lombokkal ékesített, községiops kapuja alatt, a fiatal férjnek nemegye lelt a kocsirol és úgy tették egy hirtelen felbontott ágyba. A tüdije kinozta újból, mely múmiává tette. Talán az izgalom ártott meg a gyenge tudónak. Erős köhögés fullasztotta az új férjét. A testét kiverte az izzadság. A köszvény is hozzájárult ehhez és Korponay Lázár nászéjszakáján az iszonyú kínoktól összezsugorodva csunyan káromkodott.

A lakodalmas emberek sietve menekültek a szomorú házból s a patyolat-arcu gyermekasszony hirtelen magára rántott pongyolában, lábán még a könnyű fehér menyasszonycipővel ott virrasztott az úra ágya mellett s rémületben dugta be felett, mikor a nászszobájában egy-egy keservebb káromkodás verte föl az éjszakai eszöndöt.

II.

Korponay Lázár és a felesége fürdőre mentek. Valami eldugott erdélyi fürdőben húzódtott meg a fiatal pár, ahol a nehéz illátú fenyes levegőnek kellett volna meggyógyítani a múmia romlott tüdejét.

Az esküvő utáni napon már vonaton állt a múmia és a párja. A Tarpatyaki család sietet megszabadtulni a betegőt Azán meg minden jajszava ennek a nyomorult embernek kiáltó vád volt a szülőknék, hogy koporsóba zárták ime a lényukat.

A hegy mögötti fürdőnek elegendés hoteljében káromkodott ezután Korponay Lázár. Az első emeleten kényelmes szobákról gondoskodott az öreg Tarpatyaki, aki a leányát és vejeit lekiéserte.

A betegnek igen erős volt a hegyháti levegő. Mesterségesen készített, fenyőillatos hőmörövel regulázott levegőt szült tehát s a vánkósokra zárdó ajtókon a külső világból még egy parányi szellő sora tévedhetett be. A köszvény is kinozta folytonosan, nagyon kellett hát vigyázni.

Korponay Lázár nehéz természetű ember volt. Nem tirt meg senkit maga mellett, csak a feleségét. A halvány-arcu gyermekasszonynak éjjel-nappal ott kellett virrasztania a beteg mellett. A köszvényes lábára a vizes borogatást kellett raknia, beteg tüdejének pedig őrvozságot készítenie.

III.

Délutánonként egy alkonyat felé kiszabadulhatott egy kissé az asszony. A beteg ilyenkor egy órára elaludt. Az elkínzott asszony kifutott a setányra és valahol, egy félreeső padon kéjjel,

kább osztrák. Az osztrák kormány ugyanis a fejebe vette, hogy megadóztatja azokat az idegen fürdővendégeket, akik osztrák területen egy hónapnál hosszabb ideig tartózkodnak. Tehát nem elégek, hogy ezek a fürdőhelyek és nyaralótelegek, lakások és vendéglősök lehuzzak félj a közönség börtét, nem elég a kurtakásokban, zenediákban, szépiótjárulásokban fizetett adó: még külön adó kell a németnek. Hat kelljen, — gondolja a magyar publikum és csak azért is tomesztül önzönik Ausztriába. Dehogy törődik vele, ha a börtét is lehuzzák odakinn, dehogy bántja ez az újabb komisszág. Hisz csak az elegáns, az jó, ami külföldi, — azalatt a magyar természeti kincsek felfedezetlenül, parlagon hevernek és a magyar fürdőkben, magyar nyaralókban nem lehet egyetlen magyart találni, — a magyarok sietnek, történetek el innen külföldre, ahol minden jó, mert drága. Hat huncut a német? Fenét! Mi vagyunk éhletelnek!

Valamelyik tisztántuli városkában kimondották a borbély-szegédek, hogy nem fogadják el a borralvót. Ne tessék nevetni, ez nem vice, ez komoly dolog! Azokban az egyszerű borbély-szegédekben egyszerűen feltámadott az emberi méltóság, az önérték, és tudatára jöttek annak, hogy ők is vannak olyan urak, mint sokan azok közül, akik nagy kegyell, nyjás leereszkedéssel nyomnak a markukba néhány krajcárt. Ebben igazuk van nekik. De nincs igazuk azoknak, akik ezeket a Péter-filletterek borralvónak keresztelték el. Miért éppen borralvó? Hát a borbély-szegédeknek olyan szép fizetésük van, hogy amit így mellékesen keresnek, az mind borra való? Ördögöt. A borbély-szegédnek a fizetéséből jóformán a mindennapira is alig tellik, olyan kicsi ez a fizetés. A borralvó a fő. Persze a közönségnek sem kellemes ez a borralvózás. Mert nem kell adni borralvót a szabó-, a cipész-, meg tudom is én milyen segédnek? Miért éppen a borbélyának? A közönségre azért nem kellemes, mert a borralvóért a főnöknek ugyanis leadja a rendes díjat, de ennél kellemetlenebb az, hogy olyankor,

mikor nincs nála aprópénz, esetleg a borbély-szegéd fukarságnak veszi a borralvó elmaradását; az intelligens borbély-szegédre pedig azért nem kellemes ez a borralvó-rendszer, mert hajlongani, udvarolni kell azért a markába nyomott néhány filléret. A főnökök adjanak tisztességes fizetést a segédjünek, ha másképp nem, hát a borralvóvalási díj felemezésével, — de a borralvózás előrlésében jó volna a mi borbély-szegédeinknek is követni utórló kolleagáikat, mert a néhány filléret való hajlongás felntől, többnyire intelligens emberektől már nem udvariasság, hanem önmaguknak a megalázása.

Valamelyik újság a minap közölte a husarakat az összes nagyobb városokból. Innen tudjuk, hogy pl. Sopronban 90 krajcár, Zentán ellenben csak 56 krajcár az elsőrendű marhaus ára. És Alsólendván? Alsólendván drágább a hus, mint pl. Arad, Debrecen, Győr, Temesvár, Nagyvárad, Miskolc, Nagykanizsa, Zalaegerszeg stb. városokban. Miért? A mészárosokn kívül senki sem tudja. A mészáros azt mondja, hogy azért adja drágán a húst, mert drágán veszi az állatot; a közönség ellenben úgy vélekedik, hogy másutt sem olcsóbb az állat, meg sincs a husnak ilyen magas ára. Most aztán lásson tisztán az ember! Anyi szent, hogy Firtyaluban 56 krajcárért veszek egy kiló marhausat, míg itt benn a városban 76 krajcárral fizetem. A mészárosok kijelentése után azt kell hinnen, hogy az a firtyalui mészáros ajándékba kapja, vagy lopja az állatot, azért adhatja husz krajcárral olcsóbban a húst, mint a mi mészárosaink. Pedig ő is csak veszi és talán ugyanott, mint a többiek. Igazán érdemes kiutáni a lendvai husarak magasságának okát, míg fel nem csap az egész város a vegetáriánusok közé.

— **Vége az ex-lexnek.** Az 1910. évre szóló indemintást a képviselőház elfogadta és ezzel megszűnt a törvényen kívüli állapot. Nincs ugyan rendesen megszavazott állami költségvetés, de törvényes felhatalmazása van a kormánynak arra, hogy az állam kiadásait és bevételeit a legutóbbi törvényesen megszavazott költségvetés arányában teljesítse.

Petőfi emléke.

(1849. júl. 31.)

Üstökös valái magyar hazánk ezen S lángszulemelek káprázatos fénye Már sorsjelölte pályádnak kezdetén Lett a meli hold s a csillagok reme.

A hold s a csillag mind-mind elsötétült, Sőt a nap is máig csak reszketve kélt fel, Mikor keped meg az eglóbtól fent állt: Felt szembeszállni ragyogó fényeddel.

Azzal a fénnyel, mely földet és eget Majd rombolva, majd aközta futott be, Hogy megszűnessék az igva szerzet, Mely beoltva lon az élő szivekbe.

Dusztát és pusztát látogatott fényed; Jart szökők melletti szőlőhegyek ormán; És mindenféle hova csak ellépett, Ödv s égi ádás virágozt fel nyoman.

De szövetkeztek végére ellened: A nap, a hold, a csillagok; És neked hibát, szepattánai kellett, Hogy vegyeredtet gyászoskái századok.

Szépattáni sok száz és ezer féle, Hogy a szeretet földi föllöbögön Imádat hazánk földjén mindenféle, Ha majd égni fog kelleni egykor.

Lantod hurjai még most is rezegnek: Lányert, hazáért és a szabadságet; S rezegni azok soha meg nem szűnnek, Ha telkesíteni kell szent idévedet.

A honzeretet ihlett mácska-e Te! Lantodtól kardnál mélt eszerelt ki? Miért tavozál a véres harca terre, Dáladat ill megzsrentesíteni?

Mért részegült le szomjas lelkedet Szabadságed és honunk szent eszmeje? Ha fejedelmi kárhozat engedted, Uj ezekre kelnek ezek védelmedre.

De ugylátszik: a sorsnak volt szűksége Gy feltesztemek párologó vére, Hogy a megszerelt megcseszes önkre Bevevse legyen a haza földjebe.

Erdélyi bércei fogadjak keltekhá A szöplattant és kizgett metort, Koboz nekül bár, de karddal kezbe; S lefette közök üle halottai tort.

Vad kozák! Mond meg csak ha van Istened, Mi volt nemzetünk Nagyánknak sóhája Mikor dárdatól erinte lecseszt; Nem-e azt monda? hogy: „Eljen a haza!”

Mert hnyattál el hazánk dicső fia Oly éjlen és oly nyomott vesztelti módon? Földt aligba szállt olyat hímna, — Minó valót Te, — az szamos száradon.

Válj csak tanja lett volna eszednek Valaki, aki vit véled a honért, Hogy a legelső s legnagyobb költőnek Sziraja dicsülj tetenének a babért.

De ki sem tudja azt, hogy hol pilhen ő, Hogy hol adja a boldogok állát, A fejedelmi, a királyi költő: Ki lanttal, karddal milliókat szolgált!

mámorosan szítta az üde, virágillatos, balzsamos levegőt. A kurszalón fehérszínű terraszról vidám cigánymuzsika hallatszott. A fiatal gyermek-asszony előlündö, ittasult lélekkel halgatta s a szíve gyorsan, érthetetlenül kezdett dobogni. Ismeretlen, csodálatos érzés feszítette a kislépt. Forró, perzselő hullámok borultak a szívére; sírva fakadt. Aztán lassú menekült vissza a betegszobába.

A sétányon kíváncsi tekintetek kísérték léányos alakját, férfiak forró pillantással simogatták a gyöngéd, karcsú termetet. A szegény gyermek-asszony megrézete ezt és megrázódott a gyönyörűségtől. Hallotta néha, amint halkán sutították utánna:

— Szegény asszony, be kár...

Asszony. Ez a szó úgy megráztá. Miért asszony? Nem, nem érti ezt. Ez a szó olyan sokat jelent. Mi ez?

Benyitott a hőmérővel regulázott levegőbe, a betegszobába. Talán azért asszony, mert apója ezt az éhhalott embert?

És másnap nem ment ki a sétányra. Levelet irt az anyjának, melyben többek közt azt kérdezte tőle:

„Anyám, miért vagyok én asszony? Magyarázd meg, mert úgy éget, gyötör, perzsel ez a kérdés. Miért, miért? Jár az valami anyyórról, boldogsággal, szenvedéssel, fájdalommal, bánorról. Te is asszony vagy, te tudsz erre feleletet adni. Ez a szó engem úgy megrémegtet. Mikor ezt a szót hallom, felel magától. Valami bűvös erő

van benne anyám, valami láng, mely üszköt vet a vérembe, felel, hogy örültséget fogok elővetni...”

„Anyám, kétségbejött kéteyek kinyoznak. Én nem vagyok asszony. Érzem, érzem, érzem! Hiba mondják mások, hogy az vagyok, én nem hiszem. Mi az: asszonyknak lenni?”

Anyám kérlek, könyörgök, követelem, felelj nekem: ugy-e nem vagyok asszony? A levélre a következő választ kapta:

„Leányom, a nőnek többféle hivatása van. Neked a legnehezebb jutott osztályrészül. Te asszony vagy!”

Másnap újra kiszaladt a sétányra a szerencsétlen gyermekasszony. Hogy a padon állt s a vidám zenét halgatta, mindégre határozottabbá lett benne valami vágy. Néha leszeretett volna borolni a virágos földre, hogy eszkojja azt, virágillatba szeretett volna temetkezni, napsgárban fürödni. Valami földöntuli, magasztos után vágyott; valamit óhajtott, sóvárgott, — de hazlatlan. Maga sem tudta mit akar. Az erős vágyaközös heves fájdalom okozott, keserves sírásra fakadt.

Szembe vele magas, csinos férfi állott meg. Merően nézte őt s arcán bámulat és hódolat tükröződött egyszerűen. A gyermekasszony földön ugrott fel, Remegve mélyedt tekintete a férfi égitéknébe és bizonytalanul, erőtlentül fordította el a fejét.

És sietett a betegéhez.

Az orvos csendesen adta az utasításokat az asszonynak.

— Asszonyom, a beteg állapota nagyon rosszra fordult. Ma van a vésőház. Ha a lázat kibírja az elgyöngyült szervezet, meg van mentve. De vigyáznai kell fölöttébb. A legkisebb ingerültség és vége mindennek. A csillapító szereket mellőztassék folytonosan alkalmazni. A köhögés ingerli a betegét, és megéll. A legparányibb légáramlat felhívást hálalós. Érti? Ne járjon be hát senki.

Az orvos eltávozott.

— Szegény asszony, — mormogta magában az orvos, amint lehaladt a lépcsőn. — Embertelenség ilyen teremést egy műmiához láncolni.

Az asszony egyedül maradt a betegével. Figyelmesen megnézte, hogy jól zárodnak-e az ablakok és ajtók. Nem juthatott be ide, az orvososság szaga, langyos levegőjű szobába egy parányi szellő sem abból a külső, tiszta, üde levegőjű világból.

A szenedő, sápadt arcú, gyermekasszony megnyugodott. Őo ált a férje vágya lélek és aggodalmasan halgatta a halk, nehéz lélekzést.

Korponay Lázár válságos órákat élt át Arcán ott viaskodott az élet vágya a halál irózatával. Olykor göröcsösen rándult meg az egész teste s hideg, verejtékes kezével megragadta a felesége karját.

S az asszony ekkor is arra gondolt:

— Hát ez asszonyknak lenni?

Kinek lentja és kardja a kezében,
A miként kellett: omolt, avagy szabadtal,
Roggett e világot dicsően és kedvesen
Ejéket halált, szerelmi s harci dat.

Nema kültő, most már piheg jeltelen
Szóhadn, hol csak a vihar s szello jár:
Vihar, mely tombol és pusztít fektelen,
S szello, mely enyeg, mint enyhe napsugar.

A vihar háló riadó vészhangja;
A szello háló szerelmi hős dalod;
Az a holtak is meg fölriasztja,
Egész pedig a kinokat alatoz.

Megzenkéltek, bár erszénytelenség
Vult rád hangzani rozoga lantomaj;
Hanem részem legyen az nagy mentég,
Hogy hangja szívem melyébol tört utat.

Dr. TORSZÁNY GYULA.

Esetek.

A kitérő. — Sajthóiba. — Egy humoros ur. — Kifogott rajtuk.

Ezt a kis esetet a csütörtöki vásáron festük el. A vásárra bejött egy bátornyi kereskedő s mikor elvezte a dolgát, nekiműnd, hogy a néptömegben megkeresse a fuvarosát. Megy, mendégel, de a fuvaros csak nem kerül elő. Nyilván megfeledkezett a kereskedőről és itt hagyta, mint szent Pál az oláhokat.

Amint így jobbra-balra tekintget, keresgél, egyszerre eléje kerül egy másik bátornyi gazdember, aki nagyban pattogtatta az ostorát. A kereskedő nagyban megőrült a kapóra jött „földi”-nek és megszólította:

— Hazajöme-e szomszéd?

— Hazamehetek.

— Van kocsjaja?

— Van.

— Akkor hát mehetünk.

— Ballagjunk no, — szól a paraszt és indul az országút felé.

— Hát a kocsjaja?

— Megvan odahaza a fészter alatt.

— Az őrdög vigye el kendet, akkor hát minnek a kend kezében az ostor?

— Hát csak úgy, tekintélyből, — feleli a paraszt.

A vármegyén folyó lázas munkában nem egyszer neveltség tollhibák csusznak be, különösen a lejtisztázott iratokba, amelyeken hetekig mulathattak azok a sokat emlegetett „illetékes

A vankósokra záródó ajtó levénylítésén egy fehér lap hullott be. Az asszony gépiesen vette föl a levelet s fölbototta. Neki volt címезe s így szól:

„Asszonyom, hallgasson meg! Hetek óta vagyok az árnyéka. Ön ismer engem. En vagyok az, akit minden nap megfutamodik, de akitől azért minden nap találkozik. En tudom, hogy Ön nem gyűlöli engem. En pedig imádom Önt.

Asszonyom! Ne zárkózzék be egy koporsóba azzal az emberrel, aki nem is férje. Önnek élnie kell. Hallgasson hát rám. En boldog tudni tenni. Ami szívbem a gazdaság van, mind Önnek adom. És Ön, azt hiszem, ebben szegény. Asszonyom, hallgasson meg, könyörgöm!”

A szenedő gyerek-asszony részlete ugrott fel. Vadul szorította szívéhez a levelet és gyöllövel, elkeseredéssel nézett a férjére. Korponay Lázár állapota éppen a válság fordulópontján állt.

Az elkinört asszony most tudta, hogy milyen vágy volt az, mely olyan sokáig sorvasztotta. Igen, élni, élni akart: szeretni, szeretetnii.

Lángoló, haragvó tekintettel nézett a lázában vonagló múmiára s aztán vad, erős elhatározással odarohant az ablakhoz és felszakította.

A kurszalos terezzárol vidám, pattogó zene hangzott fel; hideg, erős, hideg légáram süvített be a szobába s a fagyos, mégis oly tiszta levegőben mintha szárnyak csattogásán hallották volna mind a ketten. A múmia és a párja.

Vajon mi suhant be a kitért ablakot? A szerelem, vagy a halál? Vagy talán mindkettő.

PAKOTS JÓZSEF.

körök”. Ilyen neveltség hiba csuszott mostanában az egyik szomszédos vármegye körrendeletébe. Az eset a következő: az alispán felhívja a főszolgabírákat, hogy a járásk területén levő tenyésztésre alkalmas magánménéket írassák össze és augusztus elséjére jelentsék be. A rendeletet másoló írnök a következőképpen tisztázta le a felhívást:

... a járása területén levő összes tenyésztésre alkalmas magánménéket írassa össze” stb., stb.

A rendeletet aláírva expediaták is és a legtöbb főszolgabíró jól értelmezte a felhívást s összeírta a magánménéket.

Az egyik főszolgabíró azonban a felhívásra a következőket jelentette:

„Alispán urnak hozzám intézett körrendeletére tudatom, hogy járásom területén egyetlen egy magánménék van, az azonban tenyésztésre teljesen alkalmatlan.

Kelt 1910. július 20-án.

N. N., főszolgabíró.”

Ezen a jelentésen mulat az egész vármegye.

*

Egyik közeli nagy községben, ahol mindössze csak öt kereskedés van, a minap egy fél kiló porcukrot vett egy humoros ur. A humoros ur hazavitte a porcukrot, megkóstolta és észrevette, hogy a porcukor pornak ugyan por, de édesnek nem valami édes; nyilván tehát liszettel van megkeverve.

A humoros ur nem csinált lármát, nem mázost az illető boltos képre, hanem elment a kisbíróhoz és a községben kidoboltatta, hogy:

„X. Y. felhívja azt a kereskedőt, akitől porcukrot vásárolt s aki liszettel kevert porcukrot adott neki, hogy még a mai nap folyamán 5 kiló tiszta porcukrot küldjön ingyen, máséllonban porcukor-hamisításért és csalásért feleljen.”

És mi történt? Még aznap mind az öt kereskedő küldött öt-öt kiló porcukrot a humoros urnak, mert nem tudták, hogy a „kidobolás” melyikükre vonatkozott.

*

Amit most elmondunk, az még a választás alkalmával történt az egyik kerületben. Két jelölt járt a falvakat. A főispán fia csak úgy szórta a pénzt, mintha egy feneketlen zsákból szórta volna. A másik jelöltnek viszont kevés volt a pénze, de annál több volt benne a huncutság.

A választás előtti napokban körülbelül egyformán állott a két tábor, úgy, hogy nagyon is bizonytalan volt az eredmény. A két jelölt teljes erejével fektűd rá a kerületre. A pénztelen jelölt, akiben sok volt a huncutság, meghalotta, hogy az ellenfél a kerület legnépesebb községeiben a 10 koronáért vásárolta a szavazatokat.

Kiment tehát ezekben a községekbe és összehívta a falu népet.

— Atyámfiai, hallottam, eladtátok magatokat az ellenjelöltnek, — mondta feddőleg.

— El ám, — feleli az egyik, — mert szegény a község, a pénz kült. Öt pengőcot adott...

— Adjátok ide azt az öt pengőcot, én nyolcot adok, ha rám szavaztok.

A parasztek sorba leolvasták az 5 forintokat, mire a jelölt nyolcot adott vissza.

Választások az egész falu erre a jelöltre szavazott. Megkérdeztek tőlük, hogy miért?

— Hija, — magyarázta az egyik szavazó, — az többet fizetett.

Csak a választás után tudták meggyőzni a polgárokat arról, hogy a főispán fia volt a nagyobb gavallér, mert ő 10 koronát, míg a másik csak 6 koronát fizetett.

Ismét az erszénydobók.

Rédcisi ember kalandja Alsólendván.

Csütörtökön, a vásár delutánján egy vézna kis emberke állott meg a csendőrmester előtt, s míg szentes kendőjével a vért töröltegette az arcáról, keservesen sír hangon, de azért gyors bőszedésűvel mondotta el, hogy Horváth Vincének hívja, rédcisi lakos, egy tehenet hajtott be Alsólendvára a vásárra, a tehen szerencsésen elgett, de neki mégis rossz vásárja volt, mert amint az alsólvánai hegyen keresztül Rédcis tele mendégel, utközben csak előtapon két idegen alak, se szó, se beszéd, rárohannak, leteperik, megkéselik, elveszik a 280 koronáját, oszt' ugy elnyalgalmak, mint a szelvécs. A kis ember itt elhallgatott, egyet főszokdott és leste a hatást az őrmester aczán.

— Hát aztán hogy' nézett ki az a két idegen? — kérdezte kíváncsian az őrmester, mire a 40 év körül emberke még jobban siránkózó hangon elmondta, hogy 26—30 év körüliek lehettek, egyik olyan iparoslegény kinézésű, míg a másikon fehér paraszt-gatya és csizma volt.

Az őrmester abból a körülményből, hogy a károsult többször kérdőszókódésre sem tudta a rablás körülményeit részletesebben elbeszélni és többször ellentéte keveredett, valamint abból, hogy az egyik csendőr azt jelentette, miszerint a vásárran két notórius „erszény-dobót” velt felismerni, — a megtámadás körülményeinek nem adott teljes hitelt s minthogy a kirabolat ember által adott személyleírás egészen ráillett a vásárran látott két gyanus alakra, a kihallgatás után nyomban megszöktette az egész laktanyát a két idegen kézrekerítésére.

Izgalmas hajszja következett. A csendőrök valahogyan megtudták, hogy a két idegen Mura-szerdahely felé ment, tehát ők is abban az irányban siettek utánuk, de roppant megneghezítette a működésüket az, hogy a két idegen idejekarán és minden a nyomukban levő csendőrököl és minden módot felhasználtak üldözőkijátszására. Kocsin és gyalog, országúton és mezei utakon felváltva bujkáltak a csendőrök elől, akik hosszú hajszta után az egyiket, Mihálovcis Gyula boszniai állásúját egyént végre Tótfalu községben el tudták fogni, de röviddel utóbb elfogták Jágonovics Mihály nevű horvátországi társát is, aki Zrinjifaluközség határában a kukorica köze rejtegett a csendőrök elől.

A két elfogott egyént a csendőrök behozták Alsólendvára s midőn szembesítették őket a károsult rédcisi emberrel, ez határozottan felismerte őket. Horváth Vince, a károsult, most szegénykezve bevallotta, hogy a rablás tényleg nem úgy történt, amint ő azt első valómása alkalmával elmondta, hanem az erszénydobók egész közönsége és nálunk majdnem minden vásárron ismétlődő módszerével rabolták ki, — amit csak azért nem mert őszintén megvallani, mert az őrmester előtt nagyon szégyelte az együgyűségét.

Horváth Vince a vásárran egy tehenet adott el 280 koronáért s mikor hazafele igyekezett, utiársult melléje szegődött az egyik idegen, aki a vásárran látta, hogy Horváthnál sok pénz van. Most következik az erszény-dobás. A cinkostárs elhald a két ember mellett és lejt egy papírral kitömött tárcát, amit az „utitárs” óvatosan felemel, szembeszet és behívja a parasztot a közeli erdőbe, ahol ott majd a talált pénzen megosztznak. Itt aztán rajtuk üt a „harmadik” követeli a pénzt, közben pedig kikutatja a paraszt zsebeit és miután sikerült neki ellopnia a paraszt pénzét, azzal a kijelentéssel, hogy „ugy látszik, még sem maguk találták meg a tárcátam,” szépen odébb áll. Később az „utitárs” is eltűnik, úgy, hogy mire a paraszt észre veszi a becsapást, a két idegen ár-

kon-bókon is tul van. — A kifosztott Horváthot cenzurálják még jó helyben is hagyják.

A két előző egyén, kiknél a rablotts pénz nagyrészt megtalálták, beismerte a rablotts most azt nyomozza ki a csendőrség: nem-e ugyanezen egyének voltak az előbbi két erszénydobási eset tettesei is. — A két bűnöst letartoztatták és bekísérték az alsólendvai kir. járásbírósgá fogházába.

HIREK.

— **Cimadomnyozás.** A király Rohonczy István zalaezerségi törvényszéki bíróinak nyugalomba helyezése alkalmával ifjótalán bírói címet adományozta.

— **Nagy idők tanuja.** Fogy, egyre fogy azoknak a hősöknek a száma, akik a 48-as nagy idők puszkaporos levegőjét szívták magukba. A járásukban levő Bellatine községben a napokban halt meg Wiener Jakáb nyugdíjas honvéd, aki a milión-V-ik Radecký-huszárezredben szolgált. Midőn azonban a magyar szabadságharc híre külföldre is eljutott, 46 társával együtt deservált és Salzburg, Felsőausztrián keresztül hazakereszt és beállott a honvédseregbe, fénys batorsággal küzdött végeig a szabadságharcot s több ízben is kitüntette magát, mint őrmester hagyta el a harcmezőt. — Temetése a község impozáns részvéte mellett ment végbe.

— **Kanizsa-megye.** Nagykanizsán, már régóta jár, hogy nem o a megye székhelye, hanem a nálánál sokkal kisebb Zalaezerség. Mit-után a megyei székhelyt nem tudta Zalaezerségtől elhódítani, végképpen válni akar s külön törvényhatóságró, vagy Kanizsa-megyéről ábrándozik. A mozgalom jelenleg állásáról a következő tudósítást kaptuk: A képviselő-ház közigazgatási bizottsága szerdén, a 27-én vette tárgyalás alá Nagykanizsa kérvényét az önálló törvénységi joggal való felruházására iránt. Előadó tüzetesen ismertette a kérvény tartalmát és javasolta, hogy tekintettel a benne felhozott adatokra, melyek a város kullatási előhaladásáról és további fejlődésükégerőlről tesznek tanúságot, a kérvény további tárgyalás és ennek eredményéhez mért javaslattal végezt a belügyminiszteriumnak adassék ki. A miniszterelnök javaslata után a bizottság elfogadta az előadó felszólalást és annak a Házban való előterjesztésével a bizottság előadóját bizta meg.

— **Hir Mayersberg Fridáról.** Mayersberg Frida urnó, az alsólendvai kedvenc tanfőnökünök a jó sikerült lendvai kurzus után tudvaleg Balatonberénybe ment nyaralni. Berényből cészölök ma a hírt, hogy a népszerű urnót a csákortyaik felkeresték egy tankuruzs rendezése végett. Mayersberg Frida elfogadta a meghívást s megígérte, hogy szeptember havában megnyitja tiszteiköljait Csákortyán.

— **30 évig tűzoltó-főparancsnok.** A nagykanizsai önk. tűzoltó-társulat augusztus hó 20-án ünnepli meg a testület főparancsnokát, Knortzer Györgynek, a zalavármegyei tűzoltó-szövetség elnökének 30 éves főparancsnoki jubileumát. Ez alkalommal a testület díszközgyűlést, a vármegyei szövetség választmányi ülést tart, társas-ebédt és népművelő rendez a jublítás tiszteletére. Az ünnepségekre a tűzoltó-testület meghívja az Orsz. Tűzoltó-szövetséget és a dunántúli testvér-egyesületeket. Knortzer György önzetlen, lelkes és szakavatott munkása a tűzoltói intézménynek, akinek a téren nemcsak a megyében, de az országban is ismert neve van. Harminc év főparancsnoki működése valóban elismerésre méltó, amit különösen a tud méltányolni, aki ismeri az utóbbi időben az önkéntes tűzoltó-testületek vezetésének nehéz voltát.

— **Esterházy Miklós herceg balesete.** Sopronból jelentik, hogy Esterházy Miklós herceg, akinek Alsólendva határában is nagy uradalma van, hetfőn Esterházyán setalovágás közben lebuokolt lováról. A herceg örök hosszúztsz emésztelést fektűt. Esterházy magához tért. A herceg állapota napról-napra javul.

— **Borgazdasági tanfolyam.** A budafoki borgazdasági tanfolyamra felvételt Lázár József alsólendvai illetőségű sófőrt tanított.

— **Vívóakadémia — táncmulatsággal.** A jövő hét szombatján fejezi be a helybeli ifjúság a vívófolyamot egy nyilvános vívóakadémiaival. Ezt az alkalmat felhasználja az ifjúság arra, hogy az alsólendvai Szépitő-Egyesület javára táncmulatságot rendezzen, hogy egyrészt az idei farsangért kárpótolja Alsólendva fiataliságát, másrészt és vérszámok utó közérőli érdeklő közönségre cél támogatására alkalmas nyújtson. Az a körülmény, hogy a vívófolyamot nem 'endekie valamennyien a helybeli intelligens fiataliságból került ki, akik sem áldozatot, sem fáradságot nem fognak kimélni a mulatság érdekében, előre is biztosítja az esztély éves sikerét. A vívóakadémia kard-iskola, páros kard-mérkőzések, továbbá tör-iskola és törvívás lesz bemutatva. A rendezőség a mulatságról az alábbi meghívót bocsátotta ki:

Meghívó. Az alsólendvai vívó-fiatalság 1910. augusztus 6-án este 8 órakor a Koronaszálló emeleti termében, Sanesi Lionello vívómester közreműködésével vívóakadémia't rendez, melyre t. Cimet és b családját tisztelettel meghívja a rendezőség. Vívóakadémia után tanc. Személyileg 2 kor., családjegyet 4 kor. a tiszta jövedelem a Szépitő-Egyesület javára fordítatik. Felülírtészeket köszönettel fogunk tünk és hírlapilag nyugtázunk.

Az ifjúság egyben így módon akar elbuszuzni a derek Sanesi mestertől, aki igazán odaadással igekeztet tudósát és művészetét a vivás terén áptálmáni ifjainkba. A rendezőség annak kijelentéseket kelt, hogy a borsókat, borsókat a meghívók a napokban szíjfeleltetnek és akik esetleg tevédsédből nem kápnak s arra igényt tartanak, úgy szíveskedjenek ebheli igényeiket a Vívómulatság Vigalmi Bizottsága' címre bejelenteni.

— **Nyilvános nyugtázás.** A vasutshoz vezetett út mellett levő Szent János szobor oszlopának és kerítésének felállítás költségeire lapunk most számban említtettek kívül korábban a következők adoztak: Dr. Chilkó Sándor 10 K, Hajós Mihály 6 kor., Fuss Nándor, dr. Józsa Fábán, dr. Fikler Márton, dr. Laubhammer Oszkár, Oriás Jánosné 5 — 5 koronát; Tivadar Ferencné 4 koronát; Karabélyos Eick, Neubauer Andráscs, Isó Ferenc 3 — 3 kor.; Hajmács Ferenc, Túske Ferencné, Merényi Ferenc, Balás Béla, Ferenczy József, János és János 3 — 3 kor., Tomkó Mihályné, Biró György, Mattus Lajosné, Gombosi és Wendl egy 1—1 koronát; összesen 70 koronát. A befolyt összeg a rendeltetési célra, Strausz Flórián alsólendvai eszper-plébános adott át.

— **Junga Sebő szabadjában.** Junga Sebő nagykanizsai honvédszázadost, az ismert pokolgépűj szomorú híre vergődött hőst, ideglenesen szabadjábra helyezték. A régóta vajdú úgnyek é a legújabb, meglepetésszerű fordulat ország-szerzte nagy felhántelt kelt s a legmesszebbben kombinációkra ad okot. Végleges iteléről persze még nincs szó. Az csak augusztus végre várható. Most csupán a vizsgálati fogságot szüntet-tek meg.

— **Mulatság az árvízkarosultak javára.** Mint a címünkérk érkezett meghívóiból olvassuk, a közeli Bellatine és vidéke derek ifjúsága ismét megragadja az alkalmat, hogy irgalmas érzeléinek tanultját adjaék. Az ifjúság ma, vasárnap a Hubert-féle kerthelyiségben mikedvelő előadást és táncmulatságot rendez oly célból, hogy a befolyt tiszta jövedelmet a krassözörményeie árvízkarosultaknak juttatja. A mulatság iránt az egész vidéken nagy az érdeklődés, annál is inkább, mert a védónki tisztelet a belatinici four, gróf Zichy Ágoston v. b. t. t. és főrendiház tag válta magára. Belpéti-díj személyenként 1 kor. 20 fillér. Másor a következő: 1. Nyitány. Játssa a zenekar. 2. Nagyanégyes. 3. Dialog. Előadja: Grassano György K. a. és Csaszcs István. 3. Magyar népdalok. Cimbalmon játsssa Sauer-mann Mihály. 4. Az elkenyvetett férj. 5. Előadja: Szócs Margit k. a. és Szepesy Gusztáv. 5. Kúpék. Éneki: 6. 'Fuzisztus muzikusok.' Monolog. Előadja: Kontler Gyula. 7. 'Sevillai borbély.' Trio. Cimbalmon játsssa Szócs Margit k. a., hegedűn Sauermann Mihály és gordonkán Sauermann Béla. 8. 'A két süket.' Vigjáték. Szeprolti: Csénár Bözöike k. a., Csaszcs István, Preininger János és Vida István.

— **Gyufagyár Zalaezerségben.** Jósiofvit Milivoj nagykanizsai gyáros Zalaezerség város-ot úgy gyufagyár felállítását kérvényezi. A város legközelebb tárgyalás alá veszi a gyár ügyét.

— **Agyongázolta a csikó.** A közeli Dobri községből egy ottani asszony, Kondkór Ferenc szerencsétlenségét jelentette tudósítónk. Kondkór-né a község utcájának kocsiútján akart átmenni, mikor egy mellette elhaladó kocsi mellől egy 6 hónapos mén-csikó ugrott feléje és feltaszította. A csikó keresztül gázolt a szerencsétlen asszonyon, aki oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy most a halállal vívódik. Az első segély dr. Preisz Mr. alsólendvai körörny nyújtotta a súlyosan sebesült asszonynak.

— **Jeggyár.** Zalaezerség jeggyárat létesített a város. A jegy költsége 5 fillérről adják.

— **Régi nóta a piac bajairól.** *Hentkin* kétszer van Alsó endván hetiváros. Keves oly község van, amelyben a kor reggeli órákban oly tülekedés volna egyes cikkeket, mint a mi heivásárainkon. Valóságos harc folyik például a tej-főletőr, túróért, tojásért stb., amelyekhez természetesen az erősebbek jutnak hamarabb és bizony a sokszor nagy csata árán nyert, dárca cikkeket nem éppen kifogásolatlanok, mert a jelzett cikkeket kívül ott van például a sok éretlen gyümölcs, ami szintén kifogásolatlan. Bizony-bizony meg lehetne és kis piac vizsgálat, úgy a reggeli órákban, amikor a értékelés és egész-keletlen előlmi cikkeik eladását meg lehetne akadályozni. Tessek csak egyár áruisított példásan megbüntetni, akkor majd nem mernék egész-szeten cikkeket a piacra hozni. Éppen most adott ki a belügyminiszter szigorú rendeletét a törvényhatóságokhoz az elemizésről és italok, valamint a piacok tisztaságának ellenőrzése és gyakori vizsgálata ügyében. Még egyet, tudunk oyanokor, akik víznyelárlatúságnál foglakoznak, tessek ezeket a közönség beavására előt, záros időig a vételőt elfittani. Egy kis földuntalú fáradság-ig könnyen lehetne a jelzett bajokon segíteni. Az is szólnak az ismerr ágrásárolag, amit sok-szor a vevők egymásra licitálása még jobban fokoz.

— **Megkezdődik a sorozás.** A honvédelmi miniszter a hivatalos lapban közölte közi rendeltetvel figyelmezteti a törvényhatóságokat, hogy mután az 1910. évi újoncjelölt az országgyűlés által megszavazatot, a fősorozás augusztus elején megkezdődik lesz. Mindaddig azonban, amíg távlati rendelkezés nem érkezik, az állásokteleksek beidézése iránt intézkedések nem tehető. Eirőlde továbbá a miniszter, hogy azokban a sorozó járásokban, melyekben a már fölterjesztett utazási és működési tervek szerint a sorozásnak utazási esleje előtt kellett volna megkezdődnie, új működési és utazási terv kértendők, mégpedig oly módon, hogy a sorozás szeptember tizenötig okvetlenül befejező legyen.

— **Utazási kedvezmény Szent-István napjára.** Az államutazat igazgatósága épp úgy, mint minden szent-István Szent-István napkor az idén is harminc százalékos kedvezményt ad a Budapestre utazó közönségnek a menettéri jegyekre. A helyieredő vasutak állomásai és a szomszédos forgalom állomásai ki vannak zárva a kedvezményből. Ezek a menettéri jegyek l. évi augusztus 18—20. napján — az utóbbi napon azonban legkésőbb délelőtt 9 óráig Budapestre érkező — valamennyi személyszállító vonathoz (expressz-vonatok kivételével) adnak ki és őt napj első nyaknak oly módon, hogy a kiadás napján első nyaknak számítva, érvényességük az ötödik napon éjfélok lejár. A visszatérési legkorábban csak augusztus hó 20-án délután történhet; korábbi visszatérés esetén a jegyek érvénytelenek. Az utazást megszakítani nem lehet.

— **Miniszteri elismerés a csendőröknek.** A belügyminiszter a lezárt országgyűlési képviselőválasztások alkalmával teljesített kiváló, buzdó, fáradságos nem ismérő, tekiismeretes és tapintatos szolgálatukért, székesfehérvári VI. csendőrköriületben az összes csendőrtisztekné és zászlósoknak, valamint állásitötekné és csendőröknek legteljesen elismerését és hálas köszönetét nyilvánította.

— **Egy tanító tragédiája.** Vértízító linceselés történt a napokban Váz községben. Egy szegény tanító, akin már régóta az elmebaj tünete mutatkozott, kitört az elmebaj és egy örüzetlen pillanatban elrohant hazulról. Kezében nagy könyvhákest szorongatva, futott végig az utcán és mindenkit leszurással fenyegetett. A falu sábu népe jelentet megjelent az örjőngő utjából. Ekkor aztán olyan brutális dolog történt, ami

szinte páratlanul alá a kulturépek történetében. A helyett, hogy a szerenestelen embert egyezkedés volna valamiképpen ártalmatlanná tenni, a falu népe szinte föllázadt és borzalmas, vad hajszát intézett a beteg ember ellen. Az emberek vas-villákkal, kaszákkal és dorongokkal föltegyervezve üldözöttek a beteg, akit a földkere-mekülint. Itt utol érték őt és vad kegyetlenség-gel neki romlottak. Ütötték, verték, amíg életet sejtettek benne. A földgótalan embernek a fejt a fölszámítottatosság összerúzták és a teste is telve van súlyos sebekkel. Mikor a fölszámított ember elvezették véres munkájukat, áldozatukat verében letve ott hagyták az uton. Később a közegyi orvos vette ápolás alá. Beköztözte sebeit és beszállította a kórházba, ahol megállapították, hogy a tanító sérülései halálosak. A csendőrség az embertelen tettesek ellen megindította az eljárást.

— **Nagy tűz Zalazentivánon.** Zalager-szegről jelentik, hogy Zalazentiván községben hétfőn estefélre tűz támadt, amely a nagy szél-viharban csakhamar átcsapott a szomszédos épü-letre s 11 lakóházat melleképüleivel együtt elhamvasztott. A tűznek sok takarmány, gabona és háziállat esett áldozatul. A kár meghaladja a nyolcvan ezer koronát. A tűzet állítólag kis gyer-mekök okozták, akik gyújtóval játszottak.

— **Az érzékeny urak ellen.** A Vidéki Hirlapírók Országos Szövetségének igazgatósága szöveget a vidéki városokban elharapódzott azt a feloldást, hogy a vidéki újságoknak a vi-déki városok egyes vezéréreiről érintő közér-dekú cselekményeinek elfogulatlan híralatával szemben hajtottmozgalmakat indítanak csak azért, hogy az újságokat a vidéki viszonyokat jel-lenző érzékenység és hatalamkodás folytán — igazságos és közérdekű működésükben terrori-zálják. Az igazgatóság a bejelentet esetek ismer-tése után hangsúlyozni kívánja, hogy amily mértékben nem vállal közösséget a magánbecsü-letet alapítvánul és szándékosan támadó újság-írókkal szemben, épp annyira szolidarisnak érzi magát minden vidéki újságróval és újságvállal-lal, akit közérdekű valamely hirlapírói tevén-ységéért ér támadás vagy bántalom bárki ré-széről is. Ezek mellett végképpen kihar és egész erejével erkölcsi támogatásban részesíti.

Lenkei Zsigmond hirdető-irodája.
A magyar sajtó egy régi, ismert munkása, Lenkei Zsigmond, ki évek hosszú sora óta áll a sajtó szolgálatában, újságvállalatát hirdető osztályal bővítette ki. Ismervé Lenkei tapasztalatait és szak-értelmét, bizonyos, hogy munkássága e téren is előnyére válik a magyar ipar és kereskedelemnek, melynek sok hasznos szolgálatot fog tenni eme új vállalat. Az új hirdetői iroda vidéki osztályá-n Klein Simon vezeti, ki hosszú ideig állott egy nagy fővárosi hirdetői iroda vidéki osztá-lyának élén. Ezután is kéri az új iroda mindazo-kat, kik a bel- és külföldön hirdetni szándéko-znak, forduljanak hozzá bizalommal felvilágosítá-sért. — Az új iroda címe: Budapest VII. Rózsá-utca 8. sz. Telefon 176-04.

— **Megszökött tanonc.** A vármegyei hivatalos lap pénteki száma között Szabó József 13 éves eszmia-tanoncát, aki gazdájától, Hegedics István alsólendvai csizmadától megszökött. Aki a fiu hollétéről tud, jelentse be azt a helybeli fő-szolgabíró hivatalban.

— **Megszökött sertések.** Két hatalmas disznó hajtott be a hetivásárra Kondokor István gőcséji kanász. Az árak azonban olyan magas-volt, hogy nem akadt vevőjük. Kondokor tehát elindult velük hazafelé. Utközben megállott min-den eszdránál egy pohár italt s mire a szép Gőcséj erdős utjára ért, ugy elázott, hogy elaludt egy bokor alatt. Mire mámorát kiadta, a disznók eltűntek. Kondokor abban reménykedett, hogy hazamentek az okos állatok. De bizony onthon sem voltak. Azt hitte szegény feje, hogy elhajították mellőle a vagyonát, kétségbeesetten kutatott, keresett, de nem akadt a nyomukra. Belegyűdött a sorsba, ámbár nagyon bántotta, hogy az asszony folyton sir az állatok után. A mul héten kint őrizte a kondát az erdő szélén. Egyszer csak megjelenik két züllött disznó. A szegény kanász nagy örömmel ismerte meg a saját sertéseit, amelyek majd két hétre kóboroltak s rettenetesen megfogva tértek haza.

— **A récék.** Kühn György alsólakosi lakós, nyug. honvédszázasos 11 drb. szép, nemes-fajú

récéi közül hétfőn valaki négy darabot ellopott. A récéket a tolvaj másnap a lendvai térvásáron eladta és azóta — hivatalos nyelven szólva — a „tettesnek nyoma veszett.” A csendőrség most nyomoz a kitéte után.

Szerkesztői üzenetek.

— **Padagogs.** A „Dupla Lakat”-ot még akkor is lehet-e len közölnök, ha Ön alá is írja. Jólto ténny tessék választani, mert a mostani meg a nyolcadléteket sem ér meg. **Több előfizető, Budapest.** Nevelésmi küldött leveleket nem szoktunk ugyan figyelembe venni, de Önöknek kivételösen megtegyük, hogy K. ur kétségtelenül érlekes beszéde csupán azért nem került bele a lapba, mert nem tudtuk megkapni tőle. Tessék megpróbálni, tálán Önöknek több lesz a szerencséjük.

Alsólendván, a főut 77. számú

≡ ház, ≡

mely 2 bonthelyiségből és több lakásból áll, azonnal ELADÓ. Bővebbet az Alsó-utca 175 sz. alatt az emeleten.

Az izr. naptár

megjelent és kapható

Balkányi Ernőnél Alsólendva.

Alsólendvai járás

uj községneveinek jegyzéke
megjelent

és drbonkint 6 fill.-ért kapható
Balkányi Ernőnél Alsólendva.

||| Fekete-ér mellett fenálló
verandás nagy
fűrdőkabin
||| 20 koronáért eladó.
||| Bővebbet a kiadóhivatalban. |||

Egy teljesen jó karban lévő
harisnya-kötő gép
betegség miatt azonnal eladó.

A vevőt a gép kezelésére esetleg megtanítom.
Bővebbet: Alsó-utca 178. sz. a.

Alkalmi ajándékok.

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabbak
az arany- és ezüst-ékszer, valamint
a China-ezüst dísztárgyak,

melyek dus választékban, olcsó árak mellett kaphatók nálam.

Nagy raktár fal-, ébresztő- és zsebórákban, arany és ezüst lán-cokban, valamint látszerészeti cikkekben. Javítást elvállalok!

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész

Alsólendva, Főutca, Balkányi Ernő-féle házban.

MérlegHITELESÍTÉS

MérlegJAVÍTÁS

MérlegKÉSZÍTÉS

!?!

Főműhely: NAGYKANIZSÁN.

FIÓK:

Als. lendva, Balatonboglár, Tab,
Varasd és Körös.

MérlegJAVÍTÁS és
mérlegek HITELESÍTÉSE!

Értesitem a n. é. mérlegtulajdonosokat, hogy
Alsólendván, Nagy Ferenc kovács házában

egy nagy-
szabású — mérlegjavító műhelyt

állítottam fel, ahol mindentéle mérleget gyorsan
kijavítok és hitelesítek.

Kaphatók súlyok, méterek és úrmértékek!

Kiváló tisztelettel KOHN SAMU
mérlegkészítő.

Be nem szállítható mérlegek kijavításához elsőrendű
munkáimat küldöm.

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar s kereskedelem.

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

ARNSTEIN BENÓ fűszer-, festék-, esemégy-, liszt-, vetemény-magvak, úgyszintén norinbergi, üveg- és porcellán-kereskedése. — Deszka-, épületár- és szénraktár.

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindenemű építkezést, valamint szakfelelősen adását.

ÁG ISTVAN vegyeskereskedése Hosszafalu.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BORS ISTVAN kötélyár.

BLAU SANDOR vasúti vendéglője az állomásnál.

BECK MIKSA sültegye.

BELIOVICZ FERENC ácsmester. Vezegő minden acsmunkát helyben és vidéken.

„CSIPKES” vendéglője Hosszafaluban.

DEUTSCH KAROLY vegyeskereskedő Hosszafalu.

DOMA JÓZSEF vendéglős Dobronak.

ECKER PÁL kalapos.

EKE PÁL teglamester Hosszafalu.

ERMEYI JÁNOS babsütő és mezeiskolasos.

EPPINGER SAMU teglyárnyos és gőzmalom-tudajdos Alsólendva.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT fűszer-, esemégy-, norinbergi, rövid-, disznú-, jutek-, üveg- és porcellán-árú raktára. Nagy választék uri-divat cikkekből.

FARAGO ISTVAN borbély- és fodrász.

FRANKO ANTAL vendéglője Turnischán.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÖLDES MÓR kávéháza Csáktornya.

FEHÉR ANTAL köröm- és kocsis-kovács.

FÜRST LIPÓT vendéglős Ródes.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemégy-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-árú kereskedése.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GREGORENGSICS JÓZSEF szikvízgyártó. Kivonatú szikvizet vidékre is szállít.

GOMZI LAJOS építőipáros Hosszafalu. Elvállalja betonhidak és esztornák szakszerű készítését.

GÁL JÓZSEF molnár Pótesháza.

GONCZ GÁBOR pékmester (Tuske utóháza) ajánlja saját felelőlegesen alult készült házi rozskenyőit és süteményeit.

GÁAL SÁNDOR, a földési hengergézmalom új berendezését ajánlja újonnan átalakított malmaát mindenemű gabonák őrlésére.

GREINER HENRIK kereskedő Szentgyörgygyölgy.

HEGEDIGS ISTVAN esztadma.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Turnischán.

HORVÁTH LAJOS borbély, állatszerek raktára.

HAAS MIKSA vegytisztító és műfestő Zalaegerszeg. Gyűjtőtelep Alsólendván „Ángol Szabó” üzletben.

HORÁK ÖDÖN bútorkereskedő és asztalos Csáktornya.

IVANICS FERENC ácsmester Hosszafalu.

KARDOS TESTYERÉK vendéglője Hosszafalu.

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerekpár- és varrógépjavitó műhelye Csáktornya.

KÁNTOR SÁNDOR cukrász Alsólendván.

KEPE MIHALY Hosszafalu. Elvállal mindenemű te-tomunkát. Kész csövek és hidak kaphatók.

LEVASICS FERENC építőipáros.

LOVENVYAK VINCE borbély és fodrász Dobronak.

LEBOVITS KAROLY vendéglős Domonice.

LACHENBACHER JÓZSEF vendéglős Zalaakacs.

MAYER ÖDÖN óras és ókszerész. Nagy raktár china-ezüst árúkból.

MAYER JÓZSEF vas- és fűszerkereskedő Lenti. Nagy választék vasáruk és lakareszhelyekből. Gazdasági gép-, cement- s meszraktár, palinokázó.

MAUREL FERENC szobafestő és mázoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasaló-árúkból. Varrógép-, gaz- aszói gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSIK LAJOS építőipáros.

MOLNÁR JÓZSEF és GODINEK szoba- és éimfo-tők.

NEUBAUER ANDRÁS „Körön” nagyvendéglője.

NÉMETH PÁL gép- és épületlakatos.

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dobány és szivar nagy-árúh.

POLLAK SAMU vendéglős Murahely (Doklecsin).

RAPOSA FERENC építőipáros (lakik Alsólendván, a hegyen.) Elvállal minden e szakba vágó munkát.

REICHENFELD SÁNDOR meszáros.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalaakacsán.

REICH H. vegyeskereskedése Nagypalina.

SCHWARZKAROLY bórkereskedő és szikvízgyártó.

SÍPOSI DANIEL uriszabó. Nagy angol szövetroktár.

SCHWARZ LIPÓT bútorkereskedő Varasd.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászai.

SZABÓ BELA kávéháza Sarvart.

STERMANN JÓZSEF ácsmester Hosszafalu.

Alsólendva. Minden e szakmába vágó dolgot elvállal ugy helyben, mint vidéken.

SIMONKA ISTVAN kőműves (lakik a hegyen.)

SIMONKA JÁNOS szikvízgyártó.

SIMONKA JÓZSEF ácsmester, Alsólendva.

SEBŐK FERENC háza a Malom utcában eladó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus, Földén.

SZOMI FERENC asztalos Hosszafalu.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TÖRÖK SÁNDOR cipész és bórkereskedő.

TANTALITS JÓZSEF vendéglője Zalaakacsán.

Öz. TUSKE FERENCNE vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktára és cement-árú készítése.

TURNAUER BELLA kereskedő és vendéglős Muravér.

VAUGER MÁTYÁS a szőlőhegyen, először elad fas és zöld szőlőültetvényeket a legújabb bor- és esemégy-fajkban. Különösen ajánlja a kőreza-oltványokat szőlőtelepítési helyben és vidéken is elvállal.

WORTMAN BENÓ rőfös- és divatárú-kereskedése.

WALTERSDORFER ADOLF meszáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávéos.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű forrászabó.

WEISZ LIPÓT forrás- és női divatárú üzlete. A világhírű vaci Kolbrak-cipő egyedüli raktára.

WEINSTEIN JAKAB gőzmalma Günter-háza.

ZOMBORI MIHALY higiénikus fodrász terme.

AKI

valamit venni akar,

AKI

valamit eladni akar,

az hirdessen az

„Alsólendvai Híradó“-ban.

Vasúti menetrend.

Érkezés.

Zalaegerszeg felől:	Réggel 6 óra 25 perckor
	Délután 2 „ 17 „
	Este 8 „ 27 „
Csáktornya felől:	Réggel 6 „ 55 „
	Délután 2 „ 03 „
	Délután 5 „ 21 „

Indulás.

Csáktornya felől:	Réggel 6 óra 34 perckor
	Délután 2 „ 27 „
	Este 8 „ 43 „
Zalaegerszeg felől:	Réggel 7 „ 10 „
	Délután 2 „ 18 „
	Délután 5 „ 36 „

Egy 2 szobás emeleti utcai uri-lakás

a főutca legforgalmasabb részén

a mellékhelyiségekkel KIADÓ. Bővebbet a kiadóhivatalban.

BUTOR!

Asztalos és kárpitozott, valamint vas- és rézbutorok nagy raktára.

Schwarz Lipót Varasd.

Legolcsóbb, legelőnyösebb bevásárlási forrás teljes meszszonyi kelengyek, szállodák, vendéglők és magánosok részére.

Képes mintakönyv kívánatra ingyen!